

estol

Associació d'Antics Alumnes
Jesuïtes Sarrià - Sant Ignasi

LA REVISTA DE L'ASSOCIACIÓ D'ANTICS ALUMNES
JESUÏTES SARRIÀ - SANT IGNASI
ANY LXVI

núm.
290
JULIOL
DE 2012

ALUMNES DE LL-1 A P-5

P-3, P-4 I P-5
CONCERTAT
ACCÉS DIRECTE A
1er. DE PRIMÀRIA A
JESUÏTES SARRIÀ

BON ESTIU!!

ADSCRIT A JESUÏTES SARRIÀ-SANT IGNASI

MÉS INFORMACIÓ:

Angli, 61-63 08017 Barcelona

Tel. 93 203 89 25 Fax 93 252 43 42

www.parvsantignasi.com

parvularisantignasiangli@gmail.com

Sumari

- 04 **39.200**
razones para hacerse socio
- 06 **Dia de l'Antic**
- 19 **Excursión**
a Sant Jaume de Frontanyà
- 20 **Recès a Manresa**
- 22 **LA NOSTRA GRAN FAMÍLIA**
Mounir Attou
- 24 **Antics.** Noticiari
- 26 **ENDOWMENT FUND**
Reunió de primers
donants del fons
- 27 **PREMIS A L'EXCEL·LÈNCIA**
Dels treballs de recerca
de Batxillerat
- 28 **Promoción 2012**
Estudios Profesionales
- 30 **Verdú i Sant Pere Claver**
- 32 **Trobades de promocions**

Consell de redacció:
Josep M. Jané (p. 1964)
Antoni Roigé, s.i.
i Pere Grau (p. 1954) *noticiari*

Maquetació i disseny:
Mireia Barreras (p. 1987)

Fotos Dia de l'Antic
José Manuel Martínez Palma
(p. 1993)

Impressió: Grupo Gráfico

Edita:
Associació Antics Alumnes
Jesuïtes Sarrià - Sant Ignasi
Carrasco i Formiguera, 32
08017 Barcelona
Tel. 93 602 30 00 - ext. 252
Fax. 93 602 30 04
E-mail: antics.santignasi@tje.edu
www.anticssantignasi.com

President:
José Manuel Casasnovas
(p. 1970)

Consiliari: Antoni Roigé, s.i.
Secretaria: Carme Olivella

La direcció de l'Estol assumeix el contingut
general de la publicació, respecta les opinions
dels seus col·laboradors però no se'n fa
responsable.

editorial Som cristians

ANTONI ROIGÉ, S.J.
Consiliari de l'Associació d'Antics Alumnes

La nostra societat humana té greus problemes
socials i econòmics. Ningú està lliure d'aquesta
realitat, encara que només sigui per solidaritat
amb els que avui sofreixen les privacions de la
pobresa, de la persecució i del món dels
refugiats. Un món trasbalsat pel joc brut polític
i econòmic en el qual molts gemeguen i
protesten: aquest és el món que ens toca viure.

Com a cristians hem d'afrontar els problemes
amb dignitat i generositat i confiar no solament
en els nostres recursos sinó, sobretot, en Déu.
"Tot allò que demaneu al Pare en nom meu,
Ell ho concedirà" Jo. 15,16.

Podem confiar plenament en Ell, encara que,
segons les nostres possibilitats, hem de fer
possible el bé en aquest món tan complicat.

902 902 242
www.unipost.es

Todas las soluciones para tu correspondencia empresarial

Desde Unipost, el mayor operador
postal privado del país, te ofrecemos
todas las soluciones y servicios:

- Cartas
- Envíos publicitarios
- UniBurofax
- Unicontrol - Envío de certificados
- Revistas y publicaciones periódicas
- UniPack - Envíos de pequeña paquetería
- Unidata - Alquiler de bases de datos
- Servicio de manipulados
- Gestión de devoluciones

Infórmate sin compromiso en el 902 902 242 o en
www.unipost.es y haremos un plan a tu medida.

Servicio Postal Global

El correo
que comunica

Editorial

JOSÉ MANUEL CASASNOVAS ROLDÓS (P. 1970)

President de l'Associació

Com és tradicional, aquest número de la nostra revista porta molta informació i fotografies del Dia de l'Antic, celebrat el passat 5 de maig pels Antics que commemoraven els 10, 25, 40, 50, 60, 70 i 75 anys de la seva sortida del col·legi, i també de la Festa Jove de la nit anterior per als alumnes de la promoció de 2007 (5 anys). Enmig de moments alegres i festius com són aquestes trobades d'antics companys d'escola, també pensem que, donades les dificultats socials que fa uns anys que ens envolten, potser hauríem de fer quelcom per tal d'ajudar aquells alumnes amb talent que per motius econòmics no podran acabar el estudis al col·legi.

Un dels objectius de l'Associació d'Antics Alumnes, tal com està escrit en els Estatuts, és "... la col·laboració amb el Col·legi de Sant Ignasi, així com amb la Companyia de Jesús, les seves institucions i les organitzacions que inspira, a fi que la formació humana, social i cristiana rebuda pugui potenciar-se, renovar-se i actualitzar-se al llarg de la vida, amb vista a la realització del seu compromís per ser agents actius en la transformació del món cap a una societat més fraterna i justa, a la llum de l'Evangeli".

Íntimament lligat a aquest objectiu, a finals del mes de març del 2012, es va signar per part de la FSI (Fundació Col·legi de Sant Ignasi), l'AMPA (mares i pares del col·legi) i l'Associació d'Antics Alumnes un conveni per regular la iniciativa de posar en marxa un fons de beques per a estudiants de Batxillerat del col·legi Jesuïtes Sarrià-Sant Ignasi. La presentació del conveni va comptar amb la presència, entre d'altres, del nostre provincial, P. Lluís Magriñá Veciana (P.1964), i el director general de la FJE (Fundació Jesuïtes Educació), Sr. Xavier Aragay, que van donar així un important suport a la iniciativa des del seu inici. Trobareu a la revista informació referida a aquests actes, i també al concepte i al que es pretén assolir. Us demano la vostra implicació activa en el desenvolupament del Fons de Beques, comunicar-ho als amics i familiars, i fer la nostra aportació en la mesura de les possibilitats econòmiques de cadascú, ja que la nostra Associació té un gran potencial per recaptar diners quan aquests van adreçats a causes solidàries. Entre tots podem fer que sigui una esplèndida realitat.

39.200

razones para hacerse socio

CRISTINA PORTA (P. 2005)
Vocal de l'Associació

¿POR QUÉ DEBERÍA ALGUIEN HACERSE SOCIO DE LA ASOCIACIÓN?

¿PARA QUÉ SIRVE?

¿ADÓNDE VA ESE DINERO?

Éstas y otras tantas son las preguntas que nos lanzan la mayoría de antiguos alumnos del colegio que se mantienen reticentes a formar parte de la Asociación.

Así que pensamos que la mejor opción sería dar la explicación de la gestión del dinero que aportáis a la Asociación a través del Estol.

En primer lugar, cubrimos las partidas que más suben: la de edición y distribución trimestral del Estol, edición y distribución anual del catálogo, la estupenda cena que se ofrece a los delegados de las promociones de antiguos alumnos, el importe necesario para dar a nuestra web el empujón definitivo, el importe con el que se agradece a los grandes personajes que comparten su sabiduría con todo aquel que quiera escucharlos un jueves al trimestre, y los premios a la excelencia que se dan en forma de dotación económica a los *Treballs de Recerca* de los alumnos de 2º de Bachillerato (dos de la categoría de ciencias y dos de la categoría de humanidades).

A continuación, el remanente, casi una tercera parte de la recaudación total, se reparte en distin-

tos proyectos en línea con nuestra educación y valores ignacianos. Como veréis, todos ellos son de carácter educativo y proyección social. Por orden de importancia en cuanto a la dotación que recibe, en primer lugar encontramos el *Centre Obert Sant Jaume*, con el que colaboramos aportando 10.000€ anuales y que creo que no necesita presentación puesto que todos lo conoceréis sobradamente. A continuación encontramos la *Fundació Sant Ignasi*, que recibe 5.500€. Entre otros asuntos, promueve y facilita la formación de profesores, padres y antiguos alumnos del colegio así como ayuda en el pago de las cuotas de aquellos alumnos cuyas familias se encuentran en situación de necesidad. En siguiente lugar, a través de una beca, aportamos 5.000€ que dan la posibilidad a un alumno cuyos padres no se lo puedan permitir, de cursar 1º y 2º de Bachillerato en el colegio. Asimismo, colaboramos desde hace tres años con la *Asociación EnxarTxad* que mantiene varios proyectos en marcha en la escuela Lycée Collège Saint Charles Lwanga. El pasado año, gracias en parte a los 4.000€ que aportamos anual-

mente, conectaron la escuela a internet, remodelaron la enfermería, abastecieron de libros la biblioteca, y con el último gran proyecto pretenden apoyar económicamente a aquellos alumnos que quieran continuar sus estudios a nivel universitario.

En cuanto a proyectos más concretos, encontramos el apoyo a la *Fundació La Vinya* o la *Fundación Fe y Alegría*. A la primera, aportamos 3.500€ por tercer año consecutivo, para que un grupo de jóvenes en riesgo de exclusión tengan la posibilidad de realizar una excursión a pie por comarcas del interior de Cataluña durante diez días. Esto les permite no sólo tomarse un respiro de sus difíciles situaciones familiares, sino también realizar algo tan importante como es el contacto con la naturaleza, profundizar en valores como la amistad y la generosidad y sobre todo, darse cuenta de que son capaces de alcanzar los objetivos que se propongan si ponen su empeño en ello. En el caso de la segunda, hemos colaborado, con una aportación de 3.000€, a que construyeran un polideportivo en el colegio que gestionan en Sudamérica.

En otro orden de asuntos, este año tuvieron lugar dos eventos estrechamente relacionados con el colegio y por lo tanto con nuestra asociación. Por un lado estuvo MAGIS, la experiencia que la Compañía de Jesús propuso a los jóvenes de alrededor del mundo vinculados a la espiritualidad ignaciana, de entre 18 y 30 años, con preparación para vivir las Jornadas Mundiales de la Juventud convocadas por el Papa en Madrid. Desde la Asociación creímos oportuno colaborar con ellos aportando 2.000€. Por otro lado, tuvo lugar en el colegio la maravillosa actuación de la coral de San Ignacio de Moxos (Bolivia) a quienes decidimos entregar 2.000€.

Tras haber cubierto los gastos anteriormente descritos, y aunque parezca mentira y más en los tiempos que corren, aún teníamos un remanente de 4.200€ que podíamos destinar a beneficiar a alguna otra causa. Puesto que uno de nuestros principales objetivos a la hora de otorgar nuestras ayudas es ser todo lo transparentes que sea posi-

Donaciones 2012	
BENEFICIARIO/A	APORTE ECONÓMICO
Centre Sant Jaume de Badalona	10.000
Fundació Sant Ignasi	5.500
Beca Bachillerato	5.000
Enxartxad (Colegio Ch Lwanga)	4.000
Fundació La Vinya	3.500
Fundació Fe y Alegría	3.000
La Salut Alta	3.000
San Ignacio de Moxos	2.000
Magis	2.000
Associació Raval	1.200
TOTAL	39.200

ble, decidimos publicar tanto en Estol como en nuestra página web unos requisitos mínimos. Tras recibir varias y muy interesantes propuestas, desde la comisión en materia social de la junta de la Asociación, se decidió seleccionar a las dos que más se ajustaban a los requisitos solicitados.

Por un lado, decidimos otorgarle 3.000€ a la *Fundación privada La Salut Alta*, nacida en 2004, cuyo objetivo es ayudar al desarrollo integral de los habitantes del barrio La Salut Alta de Badalona a través de la educación, la prevención de exclusión social o incluso la acogida en los casos que fuera necesario. Por último, accedimos a la petición de la *Associació Educativa Integral del Raval* en la que solicitaban esponsorización para llevar a cabo una excursión para promover la cohesión entre los diferentes núcleos familiares que la forman, 1.200€ fueron suficientes.

Si sumáis todas y cada una de las prestaciones descritas, veréis que el resultado da 39.200€, cantidad que logramos con las aportaciones que todos los asociados realizáis una vez al año.

Esto es lo que hemos hecho este año ¿Os imagináis dónde podríamos llegar? ¿Te imaginas hasta dónde puede llegar contigo la Asociación?

Atrévete a formar parte.

DIA DE L'ANTIC 2012

JOSÉ MANUEL CASASNOVAS ROLDÓS (P. 1970)
President de l'Associació

El passat 5 de maig va tenir lloc el Dia de l'Antic, amb la presència de les promocions que commemoraven els 10, 25, 40, 50, 60, 70 i 75 anys des que van acabar els seus estudis a l'escola. La nit abans, en un jove i festiu divendres, la promoció del 2007 ja havia celebrat els 5 anys amb un abundant pica-pica i la presència de més d'un centenar d'alumnes.

El dissabte al matí els antics anaven arribant mentre la Carme Olivella, secretària de l'Associació, preparava la taula de recepció amb llistes de comensals, llibres del centenari, insígnies i altres detalls de record.

Després de la visita pel clàssic edifici i les noves instal·lacions de l'escola va tenir lloc, pels volts de les 12.00 h., la Missa dominical, concelebrada pels pares jesuïtes, P. Josep M. Gispert (P. 1952), P. Antoni Roigé, P. Raimon Algueró (P. 1949), P. Alexis Bueno (P. 1987) i Mossèn Josep Casanova Doménech (P. 1962). De nou, i tal com era d'esperar, la Coral Sant Ignasi va contribuir a la solemnitat del moment a la capella de l'escola, tot interpretant cants de la Missa de Schubert, i acabant amb la Salve Regina i el Virolai.

Tot seguit va tenir lloc a la Sala d'Actes l'Assemblea General de l'Associació. El secretari de l'Associació, Enrique Rebés (P.1987), va llegir l'acta de l'anterior Assemblea. A continuació el president, Jose Manuel Casasnovas (P.1970), prengué la paraula per dirigir-se als assistents tot repassant el curs 2011-2012.

Després de comentar i sol·licitar l'aprovació dels canvis a la Junta, es comentaren les diferents conferències d'actualització personal que han tingut lloc aquest any a la sala Lluís Espinal, el recés a Manresa, activitats socials, la donació dels Premis a l'Excel·lència, Senat d'Expressidents, Consell de Delegats i d'altres activitats fetes durant l'any.

Es va fer especial esment del nou Fons de Beques, ja que precisament la incorporació d'en Joaquín Acha a la Junta ve motivada per la posada en marxa del nou Fons de Donacions de beques que s'ha creat amb la intervenció de l'Associació de Mares i Pares, l'AMPA, la Fundació Sant Ignasi i la nostra Associació. Un fons de donacions s'alimenta dels diners donats per particulars i empreses. L'import donat resta intacte en el temps, de forma que són els rendiments del fons els que financen les beques de batxillerat a nois i noies amb talent, de famílies amb escassetat de recursos econòmics. Aquesta forma d'organitzar les donacions ja fa molt temps que està implantada en diversos col·legis de la Companyia als Estats Units i en moltes universitats. Aquesta iniciativa del col·legi Sant Ignasi és pionera als col·legis de la Companyia de Jesús a Espanya.

El tresorer, Josep Maria Marqués (P. 1962), va fer un resum de l'estat dels comptes i del pressupost per a l'any vinent. Finalment, es sol·licità la presència dels integrants de les promocions per tal d'obsequiar-los amb distintius commemoratius d'un dia tan especial. Els delegats de cadascuna d'elles pronunciaren emotius discursos.

Després de la cloenda per part del P.Roigé, ens vam dirigir a compartir un deliciós àpat preparat per la brillant Escola d'Hosteleria de Sant Ignasi i servit en un dels menjadors del Col·legi.

ELS COMPTES DE L'ASSOCIACIÓ

JOSEP Mª MARQUÉS PARÍS (P. 1962)
Tresorer de l'Associació

Com ja es tradicional, en el mes de maig es va celebrar, el dissabte dia 5, el DIA DE L'ANTIC. Entre moltes de les activitats programades, els assistents es van reunir, com és preceptiu, en Assemblea al Saló d'Actes del col·legi i la Junta, entre d'altres temes, va presentar als associats els Estats Financers .

Concretament, es va demanar la aprovació per part de l'Assemblea dels següents punts de l'Ordre del Dia:

- 1) Compte de Resultats de l'any 2011
- 2) Pressupost per a l'any 2012
- 3) Actualització de les diferents quotes del 2012, en funció de l'increment de l'IPC del 2011.

Totes les 3 propostes de la Junta van ser aprovades per unanimitat per part dels assistents.

Tanmateix, i a fi que tots els associats estiguin plenament informats dels Comptes de l'Associació, i seguint la tradicional política de transparència de la Junta, es presenta, com cada any, un quadre resum de les principals partides, agrupades en grups homogenis, tant de l'Exercici del 2011 com del Presupost del 2012, juntament amb unes notes aclaridores.

COMPTE DE RESULTATS ANY 2010 I PRESSUPOST ANY 2011

	REAL	PRESSUPOST
Conceptes	Any 2011	Any 2012
INGRESSOS		
Ingressos nets explotació (quotes netes)	113.011,10	113.000,00
Ingressos per publicitat del any (1)	10.625,00	5.000,00
Altres ingressos	4.056,26	3.900,00
Total ingressos	127.692,36	121.900,00
DESPESES		
Despeses de explotació (2)	18.086,32	23.271,96
Dia del antic	7.818,49	8.500,00
Estol	25.493,19	26.000,00
Catàleg (3)	21.744,52	3.500,00
Donacions	39.200,00	44.000,00
Altres despeses (4)	13.890,93	15.000,00
Total despeses	126.233,45	120.271,96
SUPERAVIT	1.458,91	1.628,04

1) La Facturació als Esponsors pot ser anual (la majoria) o bianual
2) En el Pressupost del 2012 hi ha una important partida per fer front a les despeses de la nova Web
3) En el Real del 2011 hi ha una Provisió per al Catàleg del 2012
4) En aquesta partida hi ha inclosos els Premis a la Excel·lència

Pel que fa al capítol de les Despeses, volem insistir novament en la important quantitat que l'Associació destina a la partida de DONACIONS, i que en el 2011 va totalitzar la xifra de 39.200€ i va representar el 30% del Total Despeses.

Totes les Donacions tenen una finalitat de caràcter social i cristià i estan destinades a Institucions/ Fundacions estretament relacionades amb el col·legi i/o exalumnes.

Estem convençuts que, amb l'ajuda de tots els Associats, aquesta important tasca tindrà plena continuïtat en el futur.

**DIA
DE
L'ANTIC**
75 ANYS
PROMOCIÓ 1937

**DIA
DE
L'ANTIC**
60 ANYS
PROMOCIÓ 1952

**DIA
DE
L'ANTIC**
70 ANYS
PROMOCIÓ 1942

DIA DE L'ANTIC

50 ANYS

PROMOCIÓ 1962

...DESPUÉS DE 50 AÑOS DE HABER TERMINADO EL BACHILLERATO...

JAVIER VINZIA URIAH [P. 1962]
Delegado

Era francamente ilusionante que después de 50 años de haber terminado el Bachillerato en el Colegio de San Ignacio, nos pudiéramos reencontrar en el propio Colegio y poder recordar las vivencias en las mismas instalaciones.

En 1955, fuimos 180 niños que empezamos el primer Curso, de estos 90 estuvimos juntos hasta que terminamos en 1962. Es decir, 90 se fueron quedando por el camino pero 45 se fueron incorporando. Fueron siete años de convivencia en los que se fue realizando nuestra evolución de niños a hombres, y donde tuvimos la oportunidad de arraigar unos principios y valores, y una capacidad de análisis que nos permitió afrontar con criterio, decisión y libertad nuestro futuro.

Desde hacía más de un año, nueve compañeros nos fijamos el reto de localizar a todos los componentes de la Promoción. En la tarea nos llevamos la triste decepción que 20 compañeros habían fallecido, pero aún quedábamos 115. Todos han sido localizados e informados de los distintos actos preparatorios, ya que tuvimos dos encuentros el 17/11/2011 y el 15/03/2012 a los que asistimos 51 compañeros a cada uno, 35 de los cuales repitieron.

El día 5 de Mayo, para recibir la Medalla, nos reunimos 72. Tras una visita a las instalaciones interiores del Colegio, pudiendo comprobar la modernización y adecuación a las nuevas tecno-

logías, asistimos a la Santa Misa en la Capilla de siempre y con la satisfacción de que fué concelebrada por nuestro compañero, el Presbítero Josep Mª Casanova Doménech y donde se pidió por nuestros compañeros difuntos. Posteriormente, junto con los familiares, fuimos 86, disfrutamos de una comida en el comedor del Colegio que tantos recuerdos nos trajo y pudimos rememorar aquellos años en los que se forjó una camaradería, entre la mayoría de nosotros.

Dejadme que diga que creo que fue un éxito, y la mejor prueba de ello, es que la fotografía del Grupo, que normalmente se realiza en la escalinata del Salón de Actos, debió realizarse en la escalinata de acceso al Colegio, ya que la del Salón de Actos no era suficiente.

No voy a repetir las palabras, que con la generosidad de mis compañeros y la complacencia del Colegio pude pronunciar, pero si, que desde estas líneas, quiero expresar mi más sincero agradecimiento a todos los que han sido nuestros tutores y educadores, a la Asociación de Antiguos Alumnos que tan buena labor social realiza, y a todos los compañeros y familiares que nos acompañaron, y en especial a Miquel Bertrán, Román Camps, Pedro Caralps, Francisco Fornés, José Mª Marqués, Ricardo Santomá, Enrique Soravilla y Félix Vives, ya que sin su abnegada y entusiasta colaboración no hubiera sido posible lo realizado.

DIA DE L'ANTIC

40 ANYS

PROMOCIÓ 1972

DIA DE L'ANTIC

25 ANYS

PROMOCIÓ 1987

DIA DE L'ANTIC

10 ANYS

PROMOCIÓ 2002

FORÇA SANT IGNASI!!!!

NACHO BOSCH BRUNA (P. 2002)
Delegat

Qué ilusión volvernós a reunir después de diez años. Y poder recordar las anécdotas de las colonias de Can Bajona, la esqujada en la Molina con el pare Roigé, los retiros a Manresa con el padre Montobbio, nuestras primeras salidas de fiesta, los partidos de fútbol del patio y muchas anécdotas más que irán saliendo a lo largo del día.

Recuerdo que antes de empezar el colegio mis padres me explicaron que iba a ir a los Jesuitas de Sarrià porque es un colegio mixto, religioso, hay unos buenos campos de fútbol, hay piscina, está cerca de casa, los abuelitos habían estudiado aquí, saldría bien formado para ir a la universidad y me lo iba a pasar muy bien. Y 22 años después les estoy muy agradecido y valoro mucho el esfuerzo que hicieron para que estudiara aquí. Creo que todos nos llevamos unos valores y una manera de ser que con el tiempo hemos visto que nos hacen especiales. Nos gusta hacer feliz a los que nos rodean, nos gusta reírnos, nos gusta divertirnos, nos gusta hacer deportes en equipo, nos gusta competir, nos gusta ayudar a quien nos

necesita, nos gusta cuidar a nuestros amigos y nos gusta intentar vivir con alegría.

Siempre explico a mi familia que mis amistades del colegio son muy diferentes al resto. Es increíble lo especiales que son las amistades que nacen de niño; es una amistad auténtica, natural, espontánea y sincera. Me emociona ver a generaciones mucho más mayores que nosotros que siguen manteniendo las amistades del colegio.

Queremos aprovechar la ocasión y agradecer a todos los profesores y profesoras, vigilantes, sacerdotes, catequistas, entrenadores y todo el personal del colegio el esfuerzo que pusieron en nuestra educación.

También queremos enviar un fuerte abrazo a Ignacio Mónaco, compañero nuestro del colegio que hace ya 10 años que nos dejó. Te tenemos muy presente y nos hubiera encantado que estuvieras hoy aquí. Todavía nos reímos recordando muchas anécdotas que vivimos juntos.

«A LES 9 A LA PORTA DE DALT»

COMISSIÓ ORGANITZADORA (P. 2007)

Feia dies que ho sabíem: per l'Estol, per la carta que vàrem rebre a casa, per aquella nota a l'agenda, pel Facebook, pels e-mails inesperats dels amics –*Tú hi vas? Hi anem, oi?...Jo no puc, sóc a les antípodes...* per les trucades d'última hora –*compra'm una entrada a mi també, please!* I per aquells nervis il·lusionats amb què vam arribar a l'escola, com si fos un primer dia de curs...

“A les 9 a la porta de dalt”, deia la carta. I a les 9 a la porta de dalt no sé ben bé qui hi havia, però el cas és que mitja hora després encara continuaven allà els *hola, quant de temps...! Com estàs? Molt bé, i tu?* Feia ben bé 5 anys que no vàiem la majoria de companys de la nostra promoció, la promoció del 2007, i saludar-los a tots va portar-nos una bona estona.

Passant de llarg la piscina i travessant la pista d'atletisme refèiem el conegut camí fins als passadissos de Batxillerat... De nou, a través de la finestra, cares conegudes i riures als lavabos; i sobre el pont, més persones “de tota la vida” per saludar i abraçar...

Un pas més i érem a dins! Tothom estava content, ens feia alegria retrobar-nos, esbrinar què havíem viscut durant aquests cinc anys... quins plans teníem per endavant... i recordar anècdotes d'aquells anys d'escola!

A mesura que anaven passant les hores, la sensació que tornàvem a ser estudiants d'aquesta escola, la nostra escola, anava creixent exponencialment, fins al punt de no voler marxar, de voler tornar a ser estudiants, ni que fos per un sol dia, d'aquella meravellosa escola que ens va veure créixer durant tots aquells anys.

La veritat és que el sopar que ens va oferir l'Associació d'Antics Alumnes va ser molt complet, i, quin millor lloc per fer-ho que els passadissos de Batxillerat? Cap a les 12, després d'acabar de sopar, era l'hora de marxar i continuar la festa en un altre lloc, però abans d'anar a un altre local, foto de grup per poder congelar per sempre totes aquelles cares dels nostres companys de curs que feia 5 anys que no vàiem. Tot i que alguns no van poder venir perquè estaven a desenes de milers de quilòmetres lluny, ens vam recordar de cada un d'ells; esperem que dintre de 5 anys poguem gaudir de la seva presència.

Sense adonar-nos-en, tornàvem a estar ballant entre amics en el mateix lloc on vàrem celebrar la nostra festa de graduació. Veure'n les fotos en la pantalla gran produïa una sensació estranyament familiar. Per un segon feia donava la impressió que aquells cinc anys no haguessin passat mai, com si retrocedíssim i tornéssim a ser allà, en el dia de la festa de la nostra graduació, com si el més probable fos veure'ns de nou el següent dilluns, després d'un altre cap de setmana, mig adormits com sempre, corrent pels passadissos per entrar a les classes mentre el timbre començava a sonar... 8'15 h: Història. *Ei, va estar bé la festa divendres, oi?* 9'05 h: Biologia... *No he fet el resum, me'l deixes?*

En nom de tot el curs, agraïm a l'Associació d'Antics Alumnes haver-nos proposat i facilitat aquesta trobada; i a més, l'abundant pica-pica que ens van oferir. La veritat és que millor no podria haver estat!

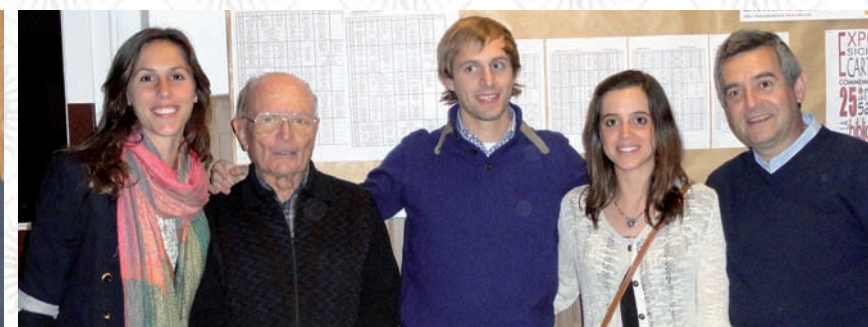
I des de la comissió de curs que amb tanta il·lusió ha organitzat aquesta festa, us donem les gràcies a tots per l'assistència, per les ganes i pel bon funcionament de tota la nit; millor no podria haver anat tot!

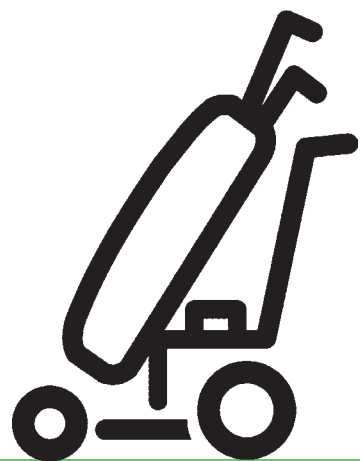
Ara mateix ens posem a treballar en la propera festa, la de deu anys, perquè encara sigui millor! Fins a la propera!

DIA DE L'ANTIC

5 ANYS

PROMOCIÓ 2007

XV TROFEU PITCH&PUTT

ASSOCIACIÓ D'ANTICS ALUMNES

DIVENDRES 4 DE MAIG DE 2012

JOSÉ MANUEL CASASNOVAS ROLDÓS (P. 1970)
President de l'Associació

La part esportiva del Dia de l'Antic Alumne va tenir lloc el divendres 4 de maig a Can Cuyàs (Sant Feliu de Llobregat), amb la XV edició del Torneig de Pitch&Putt de l'Associació d'Antics Alumnes. Hi van assistir 19 participants, que van rebre obsequis dels espònsors: els antics alumnes Sebastián i Cayetano Alegre Rosselló, amb la marca de ciments i morters BETTON CATALAN, i el Club Can Cuyàs. Una vegada més, la promoció de la qual va assistir un nombre més gran de participants va ser la del 1969, representada per 4 alumnes: Cayetano Alegre Rosselló, Pedro Coll de la Cámara, Juan Molins Buxó i José Antonio Vía Fernandes.

CAMPIONS D'AQUESTA EDICIÓ

Modalitat Scratch:

1r: Juan Carlos Grases Trías de Bes (P.1973)

2n: Carlos Baxeras Blanes (P.1973)

Modalitat Handicap:

1r: Cayetano Alegre Rosselló (P.1969)

2n: Francisco Fornés Callís (P. 1962)

Putting Green:

Juan Carlos Grases Trías de Bes (P.1973)

En acabar el torneig es van repartir els trofeus als guanyadors –als quals podem veure a les fotografies–, i tots vam gaudir d'un còctel servit pel mateix club Can Cuyàs. També donem les gràcies a l'Andrés Espinós (P.1971), que sempre emprèn l'organització del torneig amb il·lusió i l'ajut del qual és tan valuós.

Excursión a Sant Jaume de Frontanyà

JOSÉ-LUIS AYXELÁ PAR (P.1956)

Para acompañar algunas fotos de la excursión de este año, diré que desde el día que en el *Consell de delegats* se proyectó la foto y preguntaron quién sabía qué era y nadie contestó excepto mi menda que dijo saberlo, pero al decir que no lo recordaba, se oyó algún silbido que, sin duda estimuló mis neuronas y al decirlo y dar la aprobación se tornaron en aplausos....me hacía especial ilusión el lugar porque hacía más de 20 años llevé allí a mi familia y en esta ocasión también uno de los participantes iba a recordar la presencia de algún pariente cercano muy ligado al sitio que íbamos a visitar.

Día radiante y pueblo arreglado como convinimos los que estuvimos antes. Iglesia con ábsides dignos de foto y Santa Misa con homilía muy sentida, que celebró nuestro conciliario. Tuvimos presentes a todos los que ligados a nuestra Asociación de Antiguos no pudieron venir, por ellos y por todas las familias.

Para el ágape cambiamos de escenario. *Sant Corneli sobre Cercs* y las *minas de Fígols* ocupó el resto de nuestro día. Muy copiosa la comida y muy interesante la visita a la mina, la preparada para ser visitada. En verdad que podemos recomendar el desplazamiento.

Y agradecer una vez más a los organizadores por este nuevo acierto.

Recès a Manresa

VII Recés a Manresa

JOSÉ LUIS AYXELÁ PAR [1956]

Ja és la setena vegada que celebrem aquesta trobada a la casa de la Cova de Manresa, ens va recordar el P. Melloni sj., amb ocasió del recés del dissabte 12 de maig proppassat.

Si bé aquesta data, una mica avançada en el curs potser no és la més adient per millorar el nombre d'assistents de les anteriors, sí que va comportar una bona varietat de promocions d'antics alumnes.

Com en altres ocasions, se'ns proposà enguany per a la meditació, uns textos del Nou Testament, prèviament comentats per poder-hi esbrinar la riquesa de continguts amb la personal aplicació a cadascun dels presents.

El marc ideal que es domina des de la casa, amb la serralada de Montserrat al fons, facilita la introspecció, i el fet de tenir a

l'abast diversos oratoris permet correspondre a l'amor que Déu ens té.

No va faltar l'aprenentatge útil del posicionament del cos per assolir més fàcilment els conceptes objecte de meditació. L'acció de gràcies (Eucaristia), amb les pregàries diverses de tots, va posar punt final a les poques hores passades a Manresa amb el vistiplau dels que directament gaudírem d'aquest mitjà transcendent i formatiu.

"Fes-te Amic de la Cova" és un nou slogan amb el qual la Fundació privada Cova de Sant Ignasi, demana ajuda per esdevenir un lloc de trobada i un punt de referència espiritual.

MÉS INFORMACIÓ

www.covamanresa.cat

«El que beba del agua que yo le daré nunca más tendrá sed»

CRISTINA PORTA FERRER [P 2005]

El pasado mes de Mayo se celebró una nueva edición del Retiro para antiguos alumnos. Puede que fuera por las fechas, pero este año fuimos pocos, lo que propició un ambiente aún más íntimo y reflexivo. Dirigidos por el siempre inspirador Xavier Melloni SJ, entramos en materia tras un rato de reflexión en el que nos tomamos el tiempo necesario para dejar las prisas, las preocupaciones, el estrés y todo lo demás a las puertas de la Cova de Manresa. Y empezamos con las lecturas. Jesús se encuentra con una samaritana a los pies de un pozo y le pide agua. ¿Pero es Jesús quien realmente tiene sed? ¿Y nosotros? Si nos alejamos de lo puramente físico y nos atrevemos a preguntar, veremos que estamos sedientos a otros niveles, sedientos afectivamente y sedientos de fe. Y ¿cómo saciamos esa sed? Me temo que la respuesta no será fácil, pero si nos acercamos a nuestros pozos y miramos de frente al vacío, al menos ya estaremos a medio camino.

En la segunda lectura Jesús se aparece a un grupo de discípulos desanimados porque no consiguen pescar ni un solo pez. Tras seguir el consejo de Jesús, haciendo lo mismo pero desde otra perspectiva, logran llenar la red. Nada más adecuado en esto momentos, llevamos demasiado tiempo

empecinados en hacer las cosas de cierta manera, y parece ser que no nos está yendo del todo bien. ¿Y si nos atreviéramos a cambiar nuestro modo de actuar? ¿Y si tomáramos a Jesús y sus enseñanzas como ejemplo a seguir? En las dos lecturas Jesús se muestra rompedor, en la primera porque se muestra por encima de los prejuicios de su época hablando con una mujer samaritana y que además no sólo se ha separado en repetidas ocasiones sino que convive con un hombre que no es su marido. En la segunda, ofrece una nueva visión a los discípulos, de manera que sin cambiar mucho, lo cambia todo.

En unos tiempos que no son fáciles tenemos la oportunidad de ver nuestra realidad con los ojos del sediento. Puede que hayamos hecho muchas cosas mal, es posible que no estemos viviendo nuestro mejor momento, puede que hayamos perdido los colores y ahora nuestros días se vistan sólo de gris. Qué gran oportunidad, ahora se puede volver a empezar. Aceptemos pues el reto, enfrentémonos, sedientos, a estos tiempos con la mirada renovada y liberados de prejuicios y confiemos en que acabaremos saliendo reforzados, ahora es el momento en el que se puede volver esperar algo grande de nosotros

LA NOSTRA GRAN FAMÍLIA

Mounir Attou

PROMOCIÓ 2005

Estudis professionals

Tinc entès que no fa gaire vas participar en la carrera del Corte Inglés a Barcelona.

Sí. Va ser la del passat dia 15 d'abril. Però no va ser la primera ni molt menys de les meves curses de llarga distància. La primera a Barcelona, va ser una de 10 QUILOMETRES pel barri de Sants, a les poques setmanes de la meva arribada a Catalunya, a la tardor del 2002.

I com s'ho fa un cec per poder córrer una marató o altres curses semblants?

Mèdicament, tinc només un 15 % de visió. Així i tot, a ple dia, sobretot si fa sol, veig els embalums que m'envolten i es mouen i puc seguir-los, o passar-los i buscar un altre embalum més avançat fins que l'atrapo. Naturalment, cal que el paviment sigui bo i sense obstacles. Mai podria fer, per exemple, una carrera de cross. Si és de nit, necessito un voluntari que em faci de guia a seguir i que, naturalment, cal que sigui més ràpid que no pas jo.

Practiques algun altre esport?

N'hi ha molts que m'agraden, però practico per exemple la natació, el judo i el futbol, i també sóc monitor qualificat de l'esport goalball, que és un paraolímpic especial per a cecs. Aquí, a Catalunya, he tingut alguna ocasió de practicar fins i tot l'esquí i esports d'aventura.

Com s'ha anat creant i desenvolupant aquesta afecció per l'exercici físic en condicions tan difícils?

Quan tenia quatre anys i vivíem a Tànger, Marroc, els meus pares ja van adonar-se que m'agradaven les activitats esportives i van fomentar-les. Els mestres de Primària em van ajudar molt, i després vaig poder ingressar a l'única escola nacional per a cecs que hi havia i encara hi ha, a Temara, una població prop de la capital, Rabat. Allà vaig tenir ocasió de desenvolupar-me físicament i sobresortir en diverses proves d'atletisme. Tant fou així que quan feia segon de Batxillerat vaig ser inclòs en el grup d'elit dels joves cecs marroquins i enviat al campionat mundial d'esports per a cecs que va tenir lloc a Madrid al juliol del 1998.

Ara comprenc que volguessis estudiar un CFGS d'Activitats Fisicodeportives, però, com vas conèixer el Politècnic de Sant Ignasi i vas aconseguir entrar-hi?

Un antic alumne del col·legi, el P. Josep Messa, sj, va passar l'estiu del 1999 a l'Arquebisbat de Tànger, i allà vàrem fer amistat. Aleshores jo

havia començat a estudiar Dret a la Universitat de Rabat, però en saber el P. Messa la meva afecció als esports i que més que els de Dret m'interessaven els estudis de Fisioteràpia, que les universitats del Marroc no oferien, em va proposar de venir a Espanya i començar amb els estudis previs del CFGS esmentat.

Acceptada la idea, vaig haver d'aprendre el castellà a l'Instituto Cervantes de Rabat, i endegar la complicada tramitació de l'homologació dels meus estudis acadèmics pels ministeris d'Afers Estrangers i Educació espanyols. Per la seva banda, el P. Messa va contactar el Politècnic de Sarrià i va aconseguir la beca necessària per poder començar els estudis el curs 2002-03.

Quins records tens dels teus anys al col·legi?

Van ser uns anys durs però molt profitosos. Tothom em va acollir molt bé i ajudar en tots sentits, però la jornada era prou costeruda. Haig d'agrair molt que la beca del col·legi inclogués la mitja pensió, però no es podia estendre a la residència. De fet, durant els meus estudis vivia a Sant Vicenç dels Horts, gràcies a una altra beca generosa del Bayt al-Thaqafa, institució d'ajut als immigrants de cultura àrab dirigida per la Gna. Teresa Losada.

Sortosament, malgrat la meva ceguesa tinc força sentit d'orientació i facilitat per usar qualsevol mitjà de transport públic. De bon matí havia d'agafar un tren dels FGC a Sant Vicenç fins a la plaça Espanya. Allà transbordava al metro de la línia 1 cap a la plaça Catalunya, i allà passava als FGC en direcció a l'estació de Sarrià. Arribava al col·legi a les 8:30. Els estudis i la molta pràctica d'esports durant el dia m'agradaven força, però al vespre calia fer el mateix recorregut per retornar a Sant Vicenç dels Horts.

Al mateix temps, a més d'aquests estudis, vaig obtenir el diploma de Quiromassatge a la prestigiosa Escola ITASE (MDF), i amb l'ajut de l'ONCE i el Departament d'Ensenyament de la Generalitat vaig poder perfeccionar o aprendre noves TICs per a cecs.

De la meva estada al col·legi, recordo amb gratitud molts professors, en especial alguns com

l'Oriol Parera, Ventura Mariné, Miguel Gallés, o l'Anna Sarrias..., que em demostraren un gran interès i afecte. I molts companys, en general més joves que jo, alguns tan bons en tots sentits com l'Andrés Iniesta, del Barcelona F.C.

Tothom em va tractar amb força deferència per la meva discapacitat i amb prou de respecte per la meva fe musulmana, per exemple en els menús del menjador. En aquest camp, he mantingut una bona amistat amb el P. Lluís Cortés. Conèixer la religió d'altres sense prejudicis sempre resulta molt enriquidor.

Alguna cosa de la teva vida professional?

Vaig tenir la sort d'acabar els meus estudis l'any 2005, quan el nou govern socialista va donar facilitats per a la regularització de molts immigrants. Allò em va permetre obtenir un primer contracte amb un càmping a la Costa Daurada. Després no m'ha estat fàcil trobar feines en el camp esportiu, perquè la meva manca de visió m'impedeix tota tasca de monitor en esports col·lectius o de vigilància, per exemple a piscines. No essent espanyol, tampoc no he pogut ser soci de ple dret d'una organització nacional com és l'ONCE, però sí que durant bastants anys he pogut tenir contractes laborals de caire no associatiu amb aquest organisme.

El que sempre he cultivat és la meva activitat de quiromassatgista. És sabut que els cecs tenim una sensibilitat especial en les mans i que això ens permet excel·lir en el camp dels massatges. Essent així, i en agraïment al col·legi, bé que m'agradaria poder prestar els meus serveis en condicions especials als antics alumnes de Sant Ignasi que ho desitgin. Tinc l'equipament necessari per realitzar les sessions de massatge a les llars dels interessats. El meu mòbil és el 651 742 648.

Què diries als joves que estan fent estudis de Grau Superior a Formació Professional o carreres universitàries?

Que tinguin ganes d'estudiar, paciència, molta concentració i optimisme. I tot això no només es pot aplicar als estudis, sinó també a la vida en general.

notícies breus

Francisco Rubiralta Vilaseca (P.1956)
El pasado 7 de mayo tuvo lugar en el IESE (Instituto de Estudios Superiores de la Empresa) un acto académico recordando a Francisco, su espíritu emprendedor, su calidad humana y su papel en la mejora de la empresa industrial en España como impulsor de Celsa una de las grandes empresas siderúrgicas de Europa, junto con su hermano José M^a fallecido también muy recientemente.

Manuel de Solá-Morales (P.1956)
Arquitecto y urbanista, fallecido el pasado 27 de Febrero, recibió un homenaje en el Centro de Cultura Contemporània en el que intervinieron destacadas personalidades. Ganó el premio Jaume I d'urbanisme i sostenibilitat que se reflejó en el Estol 278 de Julio 2008.

antics

noticiari

naixements

<i>Primer fill</i>		
<i>Josep</i> Josep Sentís Masoliver Amparo Cuesta	1989	
<i>Enric</i> Alvaro Fusté Pin Agda Galve Besalduch	1997	
<i>Jordina</i> Mónica Mercé Barta Jordi Calaf Bacardit	1999	
<i>Mateo</i> Maria Pancorbo Serna Pablo Twose Valls	2000 2000	
<i>Andreu</i> David Manzano Barrabés Gabriela Padilla Donoso	2001	
<i>Segon fill</i>		
<i>Martín</i> Joaquín Rodríguez Vilaró Carol Ezquerro Sánchez	1990	
<i>Sònia</i> Xavier Corominas Tomàs Inmaculada Fernández Quirós	1992	
<i>Gilda</i> Alberto Ferreres G. de S. Miguel Maria Sales	1998	
<i>Tercer fill</i>		
<i>Nora</i> Gemma Vilanova Porqueres Ferran Mascaró Zamora	1991	
<i>Jorge</i> Pablo Bofill Negra Isabel García-Nieto de Muller	1998	

defuncions antics

1935 Luis Cantarell Cornet	
1940 Santiago Gotor Carrau	
1941 Joan Corominas Vila Manel Raventós Espona	
1942 Josep M. Espinós Tayà	
1945 José Mª Rosés Roca-Umbert	
1948 Ricardo Möller Bertrán	
1949 Juan Jerónimo Gavilán Galcerán	
1961 Tomàs Lamarca I Abelló	
1981 Eduard Soler Cuyàs	
2011 Otto Ortega Lahosa	

defuncions familiars

<i>Ricard Cucurella Comellas, germà de</i> Domènec Cucurella Comellas Antoni Cucurella Comellas Lluís Cucurella Comellas	1949 1953 1956
<i>Ricardo Möller Bertrán, pare de</i> Ricardo Möller Vergés Jordi Möller Vergés	1979 1984
<i>Joan Corominas Vila, germà de</i> Enrique Corominas Vila	1953
<i>Eduard Soler Cuyàs, fill de</i> Eduardo M. Soler Peix <i>i germà de</i> Immaculada Soler Cuyàs Guillermo Soler Cuyàs Albert Soler Cuyàs	1954 1984 1992 1994
<i>Julio De Miquel Balmes, fill de</i> Juli De Miquel Berenguer	1958
<i>Manel Raventós Espona, pare de</i> Jordi Raventós Raventós Antón Raventós Raventós Manuel Raventós Raventós Javier Raventós Raventós Lluís Raventós Raventós <i>i germà de</i> Antoni Raventós Espona	1968 1970 1976 1984 1989 1951

<i>Luis Cantarell Cornet, pare de</i> Luis Cantarell Rocamora Sandra Cantarell Rocamora Patricia Cantarell Rocamora	1969 1973 1973
<i>Josep M. Espinós Tayà, pare de</i> Josep Espinós Soldevila Mercedes Espinós Soldevila <i>i germà de</i> Andrés Espinós Tayà Luis Espinós Tayà	1976 1980 1937 1946
<i>Joana Castro Riba, mare de</i> Enric Yáñez Castro	1975
<i>Lluís Revert Torrellas, pare de</i> Celso Revert Font M. Lluïsa Revert Font	1977 1979
<i>José Mª Rosés Roca-Umbert, pare de</i> José Rosés Soler	1983
<i>Pere Fumadó Morral, pare de</i> Cristina Fumadó Royo	2006

ENDOWMENT FUND

Reunió de primers donants del fons

JOSÉ MANUEL CASASNOVAS ROLDÓS (P. 1970) **JOAQUIN ACHA** (P. 1983) **FRANCISCO GUARNER** (P. 1969)
President de l'Associació *Vocal de l'Associació* *Vocal de l'Associació*

En el marc d'un entranyable acte al col·legi, el dia 3 de maig del 2012 es va presentar la constitució del “Fons de Beques del Col·legi Sant Ignasi” en un acte presidit pel P. Provincial Lluís Magriñá S.J., (P. 1964), i al qual van assistir representants dels primers donants, de Jesuïtes Educació, de la Fundació Sant Ignasi, de l'Associació d'Antics i de l'Associació de Mares i Pares, AMPA.

Aquest il·lusionant projecte, impulsat per un col·lectiu de famílies i antics alumnes i regulat pel conveni signat aquest mes de març per part de la Fundació Col·legi Sant Ignasi, l'Associació d'Antics Alumnes i l'Associació de Mares i Pares de Sant Ignasi, té l'objectiu de becar alumnes de Batxillerat, mitjançant els rendiments de les donacions aportades al Fons.

Després d'una cordial benvinguda i presentació de Ricard Santomà (p. 1962), president de la Fundació Sant Ignasi, Lluís Magriñá, S.I., (P. 1964) va obrir l'acte, significant el seu reconeixement per aquesta iniciativa i destacant el caràcter innovador i diferenciador del projecte.

Juan Garcia Nieto (P. 1981), representant dels donants inicials, va fer un breu repàs d'aquest

projecte, i va agrair personalment als primers donants el seu impuls, que ha portat aquest somni a la realitat actual.

Xavier Aragay, director general de Jesuïtes Educació, Jose Manuel Casasnovas (P. 1970), president dels Antics, i Andres Calzada, vicepresident de l'AMPA, es varen sumar a l'agraïment i van posar de manifest el suport de les seves entitats a aquest projecte.

La cloenda de l'acte va ser feta pel director del col·legi, Antoni Parellada (p. 1974), que va recordar la missió educativa de la Companyia de Jesús i el compromís de la comunitat del Col·legi Sant Ignasi.

PREMIS A L'EXCEL·LÈNCIA

Dels treballs de recerca de Batxillerat

JOSÉ MANUEL CASASNOVAS ROLDÓS (P. 1970)
President de l'Associació

El divendres 8 de juny va tenir lloc l'Acte de Comiat de la Promoció 2012 del col·legi. La nostra Associació va donar la benvinguda als nous antics alumnes –els més joves de tots–, i va lliurar els premis a l'excel·lència en els Treballs de Recerca, en la seva VI edició. Els alumnes premiats van ser els següents:

PREMIS IGNASI FELIU D'HUMANITATS, ARTS I CIÈNCIES SOCIALS

Primer premi per al treball “El llenguatge secret de Johann Sebastian Bach”, de l'alumna Victòria Marquina, que destaca pel seu audaç aprofundiment en l'obra del compositor europeu.

Segon premi per al treball “Las nuevas heroínas de la novela realista”, original comparació de tres grans novel·les del realisme com són *Madame Bovary*, *La Regenta* i *Anna Karenina*. La premiada fou l'alumna Julia Tarnawski.

PREMIS P. JULIÀ DE CIÈNCIES I TECNOLOGIA

El treball guanyador porta per títol “Energia eòlica i aprofitament del vent amb un aerogenerador”, de l'alumna Montserrat Bordas, que el va fer amb un gran rigor en l'estudi científic aplicat al tema i un laboratori i sistemàtic treball de camp.

El segon premi va ser per a l'alumna Adriana Devolder pel treball “Canvi de comportament dels ximpanzés”, del qual el jurat va valorar l'observació d'aquests animals en el zoo de Barcelona i les entrevistes amb experts i llibres llegits.

Es van presentar un total de vint-i-tres treballs, i el jurat va manifestar la seva satisfacció per la seva qualitat i pel fet que la majoria de tutors han estat representats. Els premiats van rebre de l'Associació d'Antics uns diplomes que els acrediten, juntament amb un xec per import de 1.000 euros, els guanyadors, i 500 euros, els segons premis. També els tutors d'aquests treballs – la professora Núria Villalonga per tres treballs, i el professor Ricardo Baixeras – van rebre els diplomes i xecs per valor de 300 euros per cada primer premi, i de 150 euros pels segons premis.

Promoción 2012

Estudios Profesionales

GUILLERMO BRIONES (P. 1970)

Vicepresidente de la Associació d'Antics Alumnes Sant Ignasi

El acto, dividido en dos partes, atendiendo a la cantidad de alumnos que se graduaban y a la capacidad del salón de actos, fué presidido por el director adjunto de Jesuïtes Educació, el Sr. José Menéndez (P.1974), contando con la presencia, en la mesa presidencial del director del Colegio, el Sr. Antoni Parellada (P.1974), la directora de los Estudios Profesionales, la Sra. Carmina Solá-Morales, y yo mismo en representación de la Asociación de Antiguos Alumnos.

Miquel Gallés (P. 1974), profesor de los Estudios Profesionales, hizo la introducción por medio de una interesante metáfora sobre el proceso de un embarazo/nacimiento, y la salida al mundo laboral de los estudiantes.

Da la impresión que los Estudios Profesionales, de los que es directora Carmina Solá Morales, está haciendo una magnífica labor, orientando la excelencia de la enseñanza en los campos profesionales. Desde estas líneas nuestro más sincera felicitación por la espléndida labor que se está llevando a cabo.

La integración de ese colectivo dentro de la Asociación de Antiguos Alumnos es clave para dinamizar y mejorar nuestros procesos de comunicación y de imagen.

Antoni Parellada y Pepe Menéndez dirigieron unas palabras muy interesantes y muy actuales con referencias a la crisis, a la dificultad actual de encontrar trabajo, y el esfuerzo como objetivo fundamental para superar estos momentos de crisis.

En particular el Sr. Parellada, hizo dos reflexiones muy acertadas en estos momentos, en los que se juntan la salida de los alumnos del colegio, a

un mundo sumido en una crisis de dimensiones históricas, y se basó en el lema del Colegio Sant Ignatius de San Francisco, California, “Coraje para liderar, pasión para servir”.

Es una proclama muy actual, en estos momentos de incertidumbre, liderar los propios proyectos y ser protagonista del futuro, otra cita que el Sr. Parellada toma de Maquiavelo, con una dedicación y una cultura del esfuerzo que es la base de la educación en nuestra escuela.

Y por otra parte, “la pasión por servir”, que transcribo íntegramente porque creo que su contenido expresa los conceptos que hay que transmitir a los alumnos. “*Passió per a Servir. Al llarg de la vostra estada al Sant Ignasi se us han testimoniat uns valors i una manera de veure a la persona i el món, propis d'aquesta institució. Aquest futur que us animava a construir no té per finalitat el benestar personal com a únic objectiu, es un futur on els altres, propers i llunyans també han de tenir la seva oportunitat. Per això us demanem que poseu tot el que vol dir la paraula passió: convenciment, voluntat, sentiment i acció per posar els vostres talents al servei de la transformació d'aquest món en una societat més justa i frater-*

na, pensant d'una manera especial en aquells que estan més necessitats i que són més febles.”

Pepe Menéndez, director adjunto de Jesuïtes Educació (P. 1974), destacó el valor añadido de la educación que las escuelas de FP de los Jesuitas dan, en el ámbito de la formación personal y de las competencias profesionales que las nuevas condiciones del siglo XXI exigen a los jóvenes que llegan al mercado laboral. También alentó a los recientes graduados para que tomen conciencia de su responsabilidad individual para dirigir su propia vida, en un contexto de co-responsabilidad para la construcción de una sociedad más justa. Y destacó la orientación de servicio que tienen las especialidades profesionales que han estudiado, lo que aumenta el grado de responsabilidad social que tienen en el futuro que ahora empiezan.

Mi intervención fue en consonancia con las anteriores, animando a los alumnos a que se integren en la Asociación y que nos aporten su frescura, sus ideas, sus conocimientos para mejorar, para pasar nuestra asociación del siglo XX a un concepto moderno y mucho más adecuado a los tiempos actuales, a la integración con las redes sociales, y mantener el conocimiento como arma fundamental para luchar contra la situación actual.

Se entregaron los premios a la excelencia, que son una novedad a la que la Asociación está estudiando la forma de adherirse, y contribuir para dar mayor contenido a la implicación mutua entre la Asociación y los Estudios Profesionales.

Y por último a todos los ya antiguos alumnos, se les entregó el escudo conmemorativo del colegio.

Después del acto se sirvió un aperitivo en los claustros, una vez más por separado, dada la cantidad de alumnos y público que asistió a los dos actos.

Desde la Asociación, nuestra más cordial enhorabuena a todos los nuevos Antiguos Alumnos, con la esperanza de la máxima integración en nuestra Associació. Os deseamos muy buenas vacaciones, y mucha suerte en vuestra incorporación al mundo laboral.

Verdú i Sant Pere Claver

CARLES PORTABELLA, SJ (P. 1943)

Verdú és un d'aquests pobles petits, nets i endreçats, que val la pena visitar. No hi ha indústria ni grans magatzems, només les quatre botigues per a les necessitats diàries dels seus habitants. Com tots els pobles carregats d'història, té una magnífica església parroquial i un senyorívol castell amb la seva torre de l'homenatge. Recentment s'hi ha fet un museu d'autòmats que ja trobareu anunciat a la carretera. I, de finals del s. XIX, hi ha una petita capella: el santuari, en diuen. El nom li va una mica gros. És una capella edificada un cop enderrocada la casa pairal de sant Pere Claver. Tan poc conegut el sant com el poble.

Joan Pere Claver i Corberó va néixer a finals de juny de l'any 1580. Segons consta en el llibre de baptismes, va ser batejat el 26 de juny, i la inscripció acaba dient: "Déu lo faça un bon cristià". I així va ser.

Tenia 12 anys quan va perdre la seva mare. Per aquell temps ja anava a peu a la veïna Tàrrrega i el seu oncle, mossèn, li ensenyava les primeres lletres. Volia ser capellà, i se'n va venir a Barcelona amb 17 anys. Els "Estudis generals" eren al capdamunt de la Rambla, que per això se'n diu Rambla dels Estudis, i més avall hi havia el Col·legi dels Jesuïtes. El Col·legi, amb l'expulsió de Carles III i la desamortització de Mendizábal, va passar a ser "Tabacs de Filipines". Però encara avui podeu veure les imatges de sant Ignasi i de sant Francesc de Borja a la façana de la barroca església de Betlem.

Als 22 anys ingressava en el noviciat de la Companyia, a Tarragona, i després d'un any d'estudi a Girona, el van destinar a Palma de Mallorca. Va ser providencial la seva trobada amb el germà porter del Col·legi de Mont-Siò, jesuïta de 80 anys amb fama de santedat. Fou el seu mestre i amic. L'obsessió de l'ancià eren les Índies d'Amèrica, descobertes feia un segle, i, amb dolcesa i convicció, la va contagiar al novell jesuïta.

Sevilla era la porta oberta al deliri americà. Pere Claver anava en el galió Sant Pere, de l'expedició que salpà el 15 d'abril de 1610. A mitjan juny la nau va tocar el port de Cartagena, Colòmbia, port d'arribada i sortida del tràfic i negoci amb Espanya.

Els nadius d'Amèrica eren súbdits del rei d'Espanya, i la Catòlica Majestat va decretar que, com a tals, no se'ls podia esclavitzar. Els negres de l'Àfrica ja eren altra cosa. Així va començar el gran negoci de caçar negres, amuntegar-los a les bodegues dels vaixells negrers i vendre, com a esclaus, els que sobrevivien a la travessia. És una de les pàgines més fosques de la nostra història.

Pere Claver fou ordenat sacerdot, a la catedral de Cartagena, l'any 1616, i sis anys després faria la professió solemne dels vots, que comença d'una manera inusitada:

Amor, Jesús, Maria, Josep, Ignasi, Pere, Alfons meu... mestres i advocats meus i dels meus estimats negres, escolteu-me...

I conscient del pas definitiu que donava a la resta de la seva vida va rubricar la fórmula de la professió:

Pere Claver esclau dels negres per sempre.

Tota la seva vida va estar marcada per aquest solemne compromís. Ho havia signat i ho va

complir. Per sort tenim un testimoni, de primera mà, de la seva activitat en la carta que ell mateix va escriure:

Ahir, 30 de maig d'aquest any 1627, dia de la Santíssima Trinitat, desembarcà una grandíssima nau de negres de «Los Rios». Anàrem allí carregats amb dos cabassos de taronges, llimones, galetes i altres coses. Vam entrar a les seves cases, que semblaven una altra Guinea. Ens vam obrir pas pel mig de la multitud, fins arribar als malalts, dels quals n'hi havia tot un eixam i jeien sobre una terra molt humida i enllotada, que per aquesta raó havien terraplenada amb deixalles de teules i rajoles, i aquest era el seu llit, per a ells que anaven nus, que ni portaven un fil de roba. Deixàrem els nostres manteus i anàrem a portar d'una altra bodega taulons, amb els quals empostissàrem aquell lloc, i hi portàrem a braç els més malalts, obrint-nos pas pel mig dels altres. Vam aplegar els malalts en dos cercles; d'un s'encarregà el meu company amb l'intèrpret, separats de l'altre, que vaig assumir jo. Entre ells n'hi havia dos que es morien: ja estaven freds i no se'ls notava el pols. Vam prendre una teula de brases, la vam posar enmig del cercle a tocar dels que estaven morint-se i, traient diferents perfums, dels quals portàvem dues bosses plenes que van ser gastades en aquesta ocasió, els vam fer una fumigació i els vam cobrir amb els nostres manteus, ja que no portaven res més al damunt i no calia perdre temps a demanar res als seus amos: així recobraren calor i nou alè vital, la cara se'ls posà molt alegre i tenien els ulls oberts i ens miraven. D'aquesta manera estiguérem parlant-los, no pas amb la llengua sinó amb les mans i les obres. Com que vénen tan convençuts que els han portat per menjar-se'ls, parlar-los d'una altra forma seria debades. Després ens vam asseure o ens vam agenollar al seu costat, i els vam rentar les cares i els ventres amb vi, i, fent-los contents i amanyagant el meu company els seus i jo els meus, vam començar a fer-los tantes demostracions com pot fer la nostra naturalesa per alegrar un malalt.

Allí estava sempre Pere Claver, on el deure professional de servidor dels negres l'empenyia. Quan s'estava discutint en els fòrums intel·lectuals d'Europa si els negres tenien ànima, com la resta dels mortals, Pere oferia l'exemple inequívoc d'un amor humà i evangèlic als seus estimats esclaus. Amor totalment incompès en l'ambient en que vivia. I no va cedir mai en la seva defensa, prescindint de les crítiques i acusacions de persones influents de la societat i de les autoritats eclesiàstiques.

Van ser 44 anys, dia a dia, -es diu aviat!- dedicats a tenir cura física dels negres, acaronar-los, instruir-los en la fe, batejar-los, repartir dolços i lllaminadures, consolar-los i donar-los preferència, pel davant de les elegants dames de Cartagena, en l'església dels jesuïtes, la més concorreguda de la ciutat.

Esgotat, emmalalteix. Quatre anys de passivitat, potser més durs que els d'incansable activitat. Oblidat de tothom i mal atès pel negre que el cuida i que s'aprofita de l'aliment del malalt, preparat amb amor per la seva benefactora Isabel d'Urbina. Ell, que havia assistit, acompanyat i consolat tants i tants negres, deixats, com aquell qui diu, de la ma de Déu, ara experimenta l'amarga i purificadora solitud. L'acompanya, això sí, i conforta, el bon Jesús, clavat en la creu. Pere Claver mai la va defugir.

El 8 de setembre, festa de la nativitat de Maria, de l'any 1654 morí Pere Claver. Aleshores, a Cartagena, tot eren elogis, benediccions i entusiasmes. Però els negres esclaus se sentien orfes i ploraven perquè havien perdut el pare.

PROMOCIÓ

1954

JOAN DOMINGO SAIGÍ

jds@coft.cat

«Decíamos ayer...»

El passat dia 18 d'abril ens reunírem per enèsima vegada, després de cinquanta-vuit anys (la xifra em sona exagerada!) la promoció del 54. Cada cop que els vells companys ens reunim em vénen a la memòria les famoses paraules de Fray Luís de León —recordades després per Unamuno— amb les quals encapçalo l'escrit. Tot i que tots hem de fer, sobre algun dels companys assistents, la tímida pregunta “qui és aquell?” a l'amic amb qui hem mantingut relació més continuada.

Però, passada una estona, sota el pas del temps reconeixes aquells trets personals, el gest, la veu —el to de la veu—, l'expressió, el tarannà, la parla de les seves arrels... Al cap de molt poc, apareix el “decíamos ayer...”. Aquella confiança dels 17 anys. Un xerrar distès i desinhibit de la juvenesa que amb nostàlgia encara portem a dins i deixem relaxadament escapar en dies de trobada.

Vam ser quasi una quarantena els que, deslligant-nos d'altres compromisos i amb bon estat de salut —si no entrem en detalls— gaudírem d'unes hores de companyonia, d'emoció i sobretaula. Parlar dels avatars dels fills, del nombre de néts, dels records de companys que ja ens han deixat i dels que s'han perdut de vista. Refrescar les conegudes anècdotes i diableries. I, “deus estar jubilat, oi?” o “encara treballes?”. Doncs sí, hi ha de tot als setanta-cinc anys. Alguns en el negoci o despatx que segueix algun fill. D'altres en alguna nova afició que s'emprèn amb l'ànim d'una nova professió: delers estimats que s'havien postergat per les exigències del dia a dia. Molts gaudint una jubilació ben merescuda, joiosament envoltats de la gran família.

En els que ens reunírem es notava un profund agraïment al temps passat a “Sarrià”, tot i algun mal record i la duresa de la disciplina “jesuítica” de llavors, que ara trobem una mica a faltar en l'educació dels nostres néts. No és que pensi que tot el temps passat era millor. No és això. És que el menyspreu actual dels valors que ens van inculcar a nosaltres, estan dirigint la societat actual cap un futur que no sabem esbrinar i ens preocupa. Però hem d'ésser conscients que podem fer molt, ja que entre avis i néts, tot és molt pla, no hi ha conflicte generacional. Bé, no em queda altre desig que abraçar-vos a tots el proper any.

Així és el temps

*Així és el temps. Continua mudança
que s'ancora en caus del subconscient
quan regolfades del fugaç present
ens esventa el bassal de l'aigua mansa*

*encenent el brollar de l'esperança,
o el desig, o la por, o un sentiment,
o un espurneig de l'ànim que és ferment
de tristeses, promeses o gaubança.*

*Són fites que eternitzen un instant:
moments cristal·litzats en la memòria
que ens van compromentent, ensinistrant*

*en afegir retalls a nostra història.
Saviesa, solatge i trajectòria
que van els Temps del temps configurant.*

JOAN DOMINGO SAIGÍ

Del llibre *Els Temps del temps*

*El total de la venda del llibre és per l'Obra Social de
Kampanga (Ruanda). Projecte de l'Arquebisbat de Tarragona.*

RACC Travel, ens agrada viatjar

Finançament
fins a 10 mesos
0% interès

Agència de
viatges 24 hores
/ 365 dies

Grup d'experts
assessors

Preu
especial o
descomptes
soci

Assistència
personal i
sanitària
urgent

RACC Travel

902 307 307 RACCTravel.com

RACC

experiència, equip
humà i mètode, rigor
des del coneixement,
aliances a partir del
networking.

PLANIFICACIÓ DE CAMPANYES

- Dissenyem el millor pla de mitjans amb l'objectiu d'incrementar les seves vendes.
- Optimitzem la inversió dels nostres clients a través de la nostra estratègia i poder de negociació.
- El seguiment de les accions ens permet garantir l'èxit de les campanyes.

INTERNET

- Estratègia global i integral de màrqueting online.
- Campanyes SEO i SEM de posicionament natural i de pagament.
- Campanyes display (formats convencionals o Rich Media) orientades a: Branding/cobertura i Performance/resultats..
- E-Mail màrqueting.
- Mobile màrqueting.
- Desenvolupament d'estratègies integrals de Social Media
- Anàlisi web i optimització de campanyes.

DISSENY GRÀFIC, PREIMPRESSIÓ I IMPRESSIÓ

- Imatge corporativa.
- Direcció d'art, Coordinació i Producció gràfica.
- Editorial i Publicitat exterior.
- Pàgines web.
- Banners publicitaris.

ANUNCIS OFICIALS

Convocatòries, fusions, expropiacions, edictes, edictes justícia gratuïta, concursos, dissolucions, ampliacions, subhastes, ...

ANUNCIS DE TOT TIPUS

Feina, ofertes de pisos, borsa, motor, reclams, necrològiques, publicitaris, ...

Roldós®
PUBLICIDAD

Pg Sant Joan 160, 08037 Barcelona
tel: 93 301 6650 fax: 93 318 0681
email: info@roldos.es www.roldos.es